

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍ ADVOKÁTKY
ELEANOR SHARPSTON
přednesené dne 15. prosince 2011¹

Věc C-24/11 P

Španělské království

v.

Evropská komise

„Kasační opravný prostředek — EZOZF — Výdaje vyloučené z financování Společenství“

1. Rozhodnutím 2008/68/ES (dále jen „dotčené rozhodnutí“)², Komise provedla finanční opravy podpory Společenství³ produkce olivového oleje a plodin na orné půdě ve Španělsku. Dne 12. listopadu 2010 Tribunál⁴ ve věci T-113/08, Španělsko v. Komise (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl návrh Španělska na částečné zrušení tohoto rozhodnutí. Španělsko podalo kasační opravný prostředek proti některým částem rozsudku.

Právní rámec

Financování společné zemědělské politiky („SZP“)

2. Rozhodnutí 2008/68 vyloučilo z financování Společenství mimo jiné výdaje uskutečněné ve finančních letech 2000 až 2004 v souvislosti s produkcí olivového oleje ve Španělsku. V rozhodné době bylo financování SZP upraveno nařízením č. 1258/1999⁵. Ačkoliv bylo toto nařízení v roce 2005 zrušeno, platilo až do 15. října 2006 pro výdaje uskutečněné členskými státy a do 31. prosince 2006 pro výdaje uskutečněné Komisí⁶. Bylo tedy použitelné na výdaje, na které se vztahovalo dotčené rozhodnutí.

1 — Původní jazyk: angličtina.

2 — Rozhodnutí Komise 2008/68/ES ze dne 20. prosince 2007, kterým se z financování Společenství vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) (Úř. věst. 2008 L 18, s. 12).

3 — V době podání žaloby upravovalo podmínky pro přiznání podpory produkci olivového oleje právo Společenství. Od vstupu Lisabonské dohody v platnost upravuje tyto podmínky právo EU. Vzhledem k tomu, že tato změna nebyla čistě formální, budu v tomto stanovisku odkazovat na „Společenství“ a „právo Společenství“.

4 — Tribunál byl v době podání žaloby, před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost, nazýván „Soud prvního stupně“. Napadený rozsudek byl vydán po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Pro zjednodušení, a jelikož tato změna byla čistě formální, budu v tomto stanovisku používat jeho současný název.

5 — Viz druhý pododstavec článku 20 nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. 1999 L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25, s. 414), který stanoví, že nařízení se uplatní na výdaje uskutečněné ode dne 1. ledna 2000. Toto nařízení zrušilo nařízení Rady (EHS) č. 729/70 ze dne 21. dubna 1970 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. 1970 L 94, s. 13), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1287/95 ze dne 22. května 1995 o změně nařízení (EHS) č. 729/70 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. 1995 L 125, s. 1).

6 — Druhý pododstavec čl. 47 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. 2005 L 209, s. 1).

3. Až do roku 2005 byla SZP financována z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF)⁷. Financování se uskutečňovalo prostřednictvím akreditovaných národních platebních agentur v souladu s právem Společenství a s vnitrostátními předpisy poté, co Komise uhradila zálohy na zaúčtované výdaje uskutečněné v referenčním období⁸. EZOZF financoval pouze výdaje uskutečněné v souladu s právem Společenství.

4. Pátý bod odůvodnění v preambuli nařízení č. 1258/1999 uváděl, že „odpovědnost za kontrolu výdajů záruční sekce fondu [a jejich soulad s právem Společenství] náleží v první řadě členským státům“. Dále stanovil, že Komise „musí ověřovat podmínky, za nichž jsou prováděny platby i kontroly“, a že může financovat výdaje pouze tehdy, „když tyto podmínky skýtají veškeré nezbytné záruky souladu s předpisy Společenství“.

5. Podle čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 mohla Komise zahájit řízení k ověření, zda byl výdaj uskutečněný ze záruční sekce EZOZF v souladu s pravidly Společenství, a případně uložit finanční opravy a zajistit vrácení podpory od členských států.

6. Článek 7 odst. 4 druhý pododstavec stanovil:

„Před vydáním rozhodnutí o zamítnutí financování oznámí Komise písemně výsledky ověřování a dotyčné členské státy písemně oznámí své odpovědi; poté se obě strany pokusí dosáhnout dohody o opatřeních, která mají být učiněna.“

7. Komise nemohla vyloučit některé výdaje z financování Společenství. Článek 7 odst. 4 pátý pododstavec nařízení č. 1258/1999 tak stanovil, že Komise nemohla vyloučit:

„a) výdaje uvedené v článku 2 uskutečněné alespoň 24 měsíců před písemným oznámením Komise dotyčnému členskému státu o výsledcích ověřování;

[...]“⁹.

8. Nařízení Komise (ES) č. 1663/95 stanovilo postup schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF¹⁰. Bylo pozměněno v roce 1999 s účinností od 30. října 1999, ale používalo se nadále pro schvalování účetní závěrky před finančním rokem 2006 a pro tento rok¹¹. Bylo tedy použitelné na výdaje, na které se vztahuje dotčené rozhodnutí.

9. Článek 8 nařízení č. 1663/95 popisoval postup, kterým je třeba se řídit:

„1. Dojde-li Komise na základě šetření k závěru, že výdaje nebyly uskutečněny v souladu s předpisy Společenství, sdělí toto zjištění dotyčnému členskému státu a uvede nápravná opatření, která je třeba učinit pro zajištění souladu s těmito předpisy v budoucnosti.

Sdělení obsahuje odkaz na toto nařízení. Členský stát odpoví ve lhůtě dvou měsíců a Komise může následně upravit svůj postoj. V odůvodněných případech může Komise tuto lhůtu prodloužit.

Po uplynutí lhůty stanovené pro odpověď pozve Komise členský stát k dvoustrannému jednání a obě strany se pokusí dosáhnout dohody o opatřeních, která mají být přijata a ohledně posouzení závažnosti protiprávního jednání a finanční ztráty Společenství. Po jednání a po uplynutí lhůty pro dodání dalších informací, kterou stanoví Komise po tomto jednání v dohodě s daným členským státem, nebo pokud

7 — Článek 1 odst. 1 nařízení č. 1258/1999.

8 — Článek 5 odst. 1 nařízení č. 1258/1999.

9 — Toto omezení odpovídá omezení v čl. 5 odst. 2 písm. c) pátém pododstavci nařízení Rady (EHS) č. 729/70, které bylo zrušeno nařízením č. 1258/1999.

10 — Nařízení ze dne 7. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 729/70 týkající se postupu schválení účetní závěrky záruční sekce EZOZF (Úř. věst. 1995 L 158, s. 6), ve znění nařízení Komise (ES) č. 2245/1999 ze dne 22. října 1999 (Úř. věst. 1999 L 273, s. 5; Zvl. vyd. 03/26, s. 335).

11 — Viz čl. 18 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 týkající se akreditace platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. 2006 L 171, s. 90).

členský stát nepřijme pozvání k jednání ve lhůtě stanovené Komisí, sdělí Komise formálně po uplynutí této lhůty své závěry členskému státu, přičemž odkáže na rozhodnutí Komise 94/442/ES. Aniž je dotčen čtvrtý pododstavec tohoto odstavce, obsahuje toto sdělení posouzení veškerých výdajů, které má Komise v úmyslu vyloučit z financování podle [čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999].

Členský stát uvědomí Komisi co nejdříve o nápravných opatřeních přijatých k zajištění souladu s předpisy Společenství a o dni jejich skutečného použití. Až do dne skutečného použití nápravných opatření přijme Komise případně jedno nebo více rozhodnutí podle [čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999] pro vyloučení výdajů, kterých se týká nedodržení předpisů Společenství.

2. Rozhodnutí uvedená v [čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999] musí být přijata po prověření případné zprávy vypracované smířcím orgánem podle ustanovení stanovených v [rozhodnutí] 94/442/ES.

[...]"

Podpora produkce olivového oleje

10. V rozhodné době byla obecná pravidla pro poskytování podpory produkce olivového oleje stanovena nařízením Rady (EHS) č. 2261/84¹². Odstavce 1 a 2 článku 14 tohoto nařízení stanovily, že producentské členské státy „uplatňují režim kontrol k zajištění toho, že u produktu, na který je podpora poskytována, jsou splněny podmínky pro její poskytnutí“ a „prověřují činnosti každé organizace producentů a jejich sdružení a zejména jimi prováděná kontrolní opatření“. Pro tyto účely měly členské státy povinnost používat údaje z databází¹³.

11. Podle čl. 1 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 154/75 také členské státy musely v souladu s tímto nařízením zřídit registr pěstitelů oliv zahrnující všechny podniky pěstující olivy na jejich území¹⁴.

12. Nařízení Komise (ES) č. 2366/98¹⁵ stanovilo podmínky pro poskytnutí podpory producentům olivového oleje v hospodářských letech 1998/1999, 1999/2000 a 2000/2001.

13. Podpora vycházela z množství skutečné produkce panenského olivového oleje¹⁶. Podle čl. 14 odst. 3 nařízení č. 2366/98 muselo být toto množství určeno s přihlédnutím k informacím získaným z registru pěstitelů oliv, z geografického informačního systému pro pěstování oliv nebo z prohlášení o sklizni, digitálních souborů, důkazů o lisování vydaných schválenými mlýny a výsledkům provedených kontrol. Články 22 až 31 tohoto nařízení stanovily podrobnější povinnosti ohledně informací, jaké bylo třeba shromažďovat a jaké kontroly byly nezbytné.

14. Nařízení č. 2366/98 rovněž stanovilo, že producentům má být vyplacena záloha z dlužné částky s tím, že zbývající část jim členský stát doplatí po ukončení příslušných kontrol¹⁷. Nesoulad v zaznamenaném množství nebo jiné nesrovnalosti mohly vést k zamítnutí podpory.

Řízení předcházející vydání dotčeného rozhodnutí

15. Po šetřeních provedených v únoru 2002 a červenci 2003 ohledně výdajů uskutečněných v rámci podpory pro španělskou produkci olivového oleje informovala Komise španělské orgány dopisy ze dne 11. července 2002 (AGR 16844) a ze dne 23. března 2004 (AGR 8316) o výsledcích svých šetření.

12 — Nařízení ze dne 17. července 1984, kterým se stanoví obecná pravidla pro poskytování podpory produkce olivového oleje a podpory organizacím producentů olivového oleje (Úř. věst. 1984 L 208, s. 3; Zvl. vyd. 03/06, s. 94), naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 1639/98 ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. 1998 L 210, s. 38; Zvl. vyd. 03/23, s. 314).

13 — Článek 14 odst. 5 první pododstavec a článek 16 nařízení č. 2261/84.

14 — Nařízení ze dne 21. ledna 1975 o zřízení registru pěstitelů oliv v členských státech produkujících olivový olej (Úř. věst. 1975 L 19, s. 1, Zvl. vyd. 03/02, s. 64), naposledy pozměněné nařízením Rady (EHS) č. 3788/85 ze dne 20. prosince 1985, kterým se v důsledku přistoupení Španělska a Portugalska mění některá nařízení v odvětví olejů a tuků (Úř. věst. 1985 L 367, s. 1; Zvl. vyd. 03/06, s. 283).

15 — Nařízení ze dne 30. října, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití systému podpor produkce olivového oleje v hospodářských letech 1998/99, 1999/2000 a 2000/01 (Úř. věst. 1998 L 293, s. 50; Zvl. vyd. 03/24, s. 113).

16 — Článek 14 odst. 1 nařízení č. 2366/98.

17 — Článek 16 nařízení č. 2366/98.

16. Dne 24. listopadu 2004 Komise pozvala španělské orgány k dvoustrannému jednání, které se konalo dne 21. prosince 2004.

17. Dne 10. listopadu 2005 zaslala Komise protokol z tohoto jednání španělským orgánům, které na něj odpověděly dopisy ze dne 13. a 16. ledna 2006.

18. Dne 11. srpna 2006 Komise formálně oznámila španělským orgánům své závěry a současně navrhla paušální opravy pro každý z dotčených finančních roků.

19. Španělské orgány tak podle čl. 1 odst. 1 písm. a) rozhodnutí Komise 94/442/ES požádaly o „smírčí řízení“, a sice mediaci¹⁸. Dne 15. března 2007 vydal smírčí orgán konečnou zprávu.

20. Komise poté připravila souhrnnou zprávu s datem 3. září 2007.

21. Dne 20. prosince 2007 Komise přijala dotčené rozhodnutí, kterým se z financování Společenství vylučují některé výdaje uskutečněné v souvislosti s podporou poskytnutou španělským producentům olivového oleje a odvětví plodin na orné půdě¹⁹.

22. Dotčené rozhodnutí bylo podle své preambule přijato na základě „provedených šetření, výsledků dvoustranných jednání a smírčích řízení“²⁰. Jako důvody pro finanční opravy byly uvedeny „[n]edostatky kontroly prohlášení o sklizni, kontroly výnosů a dohledu nad kontrolou mlýnů“ pro některé výdaje a „[n]eexistence kontroly prohlášení o sklizni a nedostatky kontroly výnosů a dohledu nad kontrolou mlýnů“ pro ostatní výdaje²¹.

23. Finanční dopad dotčeného rozhodnutí byl téměř 184 miliony eur.

Napadený rozsudek

24. Dne 29. února 2008 Španělské království podalo k Tribunálu žalobu, kterou se domáhalo částečného zrušení dotčeného rozhodnutí v části, v níž i) uplatnilo paušální 5% opravu z podpory produkce olivového oleje za hospodářské roky 1998/1999, 1999/2000 a 2000/2001, s výjimkou části této opravy týkající se hospodářského roku 1999/2000 v Andalusii; a ii) uplatnilo paušální 2% opravu z podpory odvětví plodin na orné půdě v Andalusii požadované v letech 2003 a 2004.

25. Tribunál zamítl žalobu v plném rozsahu a uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

26. Španělské vláda předkládá tři důvody kasačního opravného prostředku. Tyto důvody se týkají posouzení Tribunálu ohledně toho, zda Komise porušila článek 8 nařízení č. 1663/95 (body 61 až 70 napadeného rozsudku) a zda nedodržela 24měsíční lhůtu stanovenou v čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 (body 118 až 125 napadeného rozsudku).

Základ konečného rozhodnutí Komise ve vztahu k hospodářským rokům 1998/1999 a 1999/2000

27. V bodě 64 napadeného rozsudku Tribunál podotkl, že je obecně známo, že dotčené rozhodnutí vycházelo z nedostatečného provedení doporučení Agencia para el Aceite de Oliva („AAO“) ze strany španělských orgánů po uskutečnění kontrol mlýnů (první nesrovnalost) a z nefunkčnosti digitálních databází a registru pěstitelů oliv (druhá nesrovnalost).

18 — Rozhodnutí Komise 94/442/ES ze dne 1. července 1994 o zavedení smírčího řízení v rámci schválení účetní závěrky záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) () (Úř. věst. 1994 L 182, s. 45; Zvl. vyd. 03/16, s. 268).

19 — Článek 1 a příloha dotčeného rozhodnutí.

20 — Čtvrtý bod odůvodnění preambule dotčeného rozhodnutí.

21 — Příloha dotčeného rozhodnutí.

28. Tribunál uvedl (bod 65), že Komise uznala, že první nesrovnalost nebyla v dopise AGR 16844 konkrétně zmíněna. V tomto dopise totiž Komise vyjádřila uspokojení nad prací AAO.

29. Tribunál v bodě 66 shledal, že tyto skutečnosti Komisi nebrání v učinění závěru, že doporučení AAO nebyla dostatečně provedena, a tudíž jí nebrání, aby výdaje vyloučila z financování Společenství „s přihlédnutím k informacím a číselným údajům poskytnutým španělskými orgány, zejména v kontextu dvoustranného jednání ze dne 21. prosince 2004“.

30. Ke druhé nesrovnalosti Tribunál v bodě 67 uvedl, že Španělsko uznalo, že dopis AGR 16844 odkazoval na nedostatky při používání digitálních databází a registru pěstitelů oliv, ač za použití nepatrně odlišné formulace, než jaká byla následně použita v souhrnné zprávě. Tribunál v bodě 68 též citoval odstavec 1 přílohy A1 dopisu, z něhož vyplývá, že již bylo známo, že dotčené zdroje nebyly vždy funkční. Z dopisu svolávajícího dvoustranné jednání jasně vyplývalo, že problémy, o nichž se bude diskutovat, byly součástí velmi dlouho probíhajících jednání o známých nedostacích (bod 69).

31. V bodě 70 napadeného rozsudku tedy Tribunál zamítl žalobní důvod vznesený Španělskem, že Komise porušila článek 8 nařízení č. 1663/95, když své konečné rozhodnutí pro hospodářské roky 1998/1999 a 1999/2000 založila na extrapolaci zjištění učiněných v jiných šetřeních, a nikoli na výsledcích šetření z února 2002 oznámených v dopise AGR 16844.

Datum rozhodné pro výpočet 24měsíční lhůty uvedené v čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999

32. Tribunál v bodě 119 uvedl, že není sporu o tom, že Komise oznámila výsledky šetření dopisem AGR 16844 ze dne 11. července 2002 podle čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 1663/95 a v souladu s judikaturou²². Tribunál v bodě 120 poznamenal, že tento dopis byl doručen dne 15. července 2002.

33. Tribunál dále v bodech 121 až 124 přezkoumal datum výdajů, kterých se týkalo dotčené rozhodnutí. Poté, co připomněl, že žádný z příslušných předpisů toto datum nedefinuje, použil výklad čl. 5 odst. 2 písm. c) pátého pododstavce nařízení č. 729/70 (jenž byl zrušen čl. 7 odst. 4 pátým pododstavcem nařízení č. 1258/199 a měl stejný normativní obsah jako toto ustanovení), který Soudní dvůr podal ve věci Španělsko v. Komise, C-329/00²³. V této věci Soudní dvůr judikoval, že rozhodným datem je den, kdy byla stanovena konečná částka podpory a kdy tato podpora (respektive její zůstatek) byla vyplacena.

34. Stejně jako v případě producentů banánů, jejichž podpora byla předmětem věci C-329/00, získali producenti olivového oleje v projednávaném případě zálohu z požadované podpory. Na rozdíl od producentů banánů však nemuseli složit jistotu, aby tuto zálohu získali. Zůstatek získali poté, co byly zohledněny výsledky kontrol provedených členským státem. Za daných okolností Tribunál dospěl k závěru, že rozhodným datem byl den uhrazení zůstatku.

35. V případě podpory produkce olivového oleje týkající se hospodářského roku 1998/1999 byly tyto platby učiněny v období od 21. září 2000 do 14. října 2000, tedy ve lhůtě 24 měsíců před datem, kdy byl dopis AGR 16844 doručen (15. července 2002).

36. Tribunál tedy v bodě 125 zamítl žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999, když se dotčené rozhodnutí vztahovalo na výdaje uskutečněné více než 24 měsíců před písemným oznámením o výsledcích šetření.

22 — Rozsudky Tribunálu ze dne 12. září 2007, Řecko v. Komise (T-243/05, Sb. rozh. s. II-3475, bod 43), a ze dne 14. února 2008, Španělsko v. Komise (T-266/04, Sb. rozh. s. II-20 – zveřejněné shrnutí, bod 41).

23 — Rozsudek ze dne 19. června 2003 (Recueil, s. I-6103, bod 43).

Kasační opravný prostředek

37. Španělské království navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a sám vydal konečné rozhodnutí, kterým:

- zruší finanční opravy týkající se podpory produkce olivového oleje, na kterou se vztahuje napadený rozsudek;
- podpůrně zruší finanční opravy týkající se výdajů, za něž byly uhrazeny zálohy před 24. listopadem 2002; nebo
- ještě podpůrněji zruší finanční opravy týkající se výdajů, za něž byly uhrazeny zálohy před 15. červencem 2000.

38. Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl důvody kasačního opravného prostředku Španělska jako neopodstatněné. Komise podpůrně namítá, že i kdyby Soudní dvůr považoval důvody kasačního opravného prostředku za opodstatněné, nemohlo by to vést ke zrušení finančních oprav, neboť Španělsko nenapadlo další důvody, na nichž se opravy zakládaly.

První důvod kasačního opravného prostředku

Argumenty účastníků řízení

39. Španělská vláda tvrdí, že Tribunál porušil článek 8 nařízení č. 1663/95 tím, že připustil (bod 66), že finanční opravy Komise se mohou zakládat na nesrovnalostech, které nebyly uvedeny v prvním písemném sdělení (dopis AGR 16844, v němž byly sděleny výsledky šetření z února 2002), přestože uvádí (bod 63), že písemné sdělení musí odpovídajícím způsobem uvádět výsledky šetření, a tudíž nesrovnalosti, které jsou základem pro finanční opravy. Má za to, že odůvodnění Tribunálu v bodech 63 a 66 je vnitřně rozporuplné. Tribunál měl dospět k závěru, že konečné rozhodnutí nemohlo být založeno na nedostatečném provedení doporučení AAO ze strany španělských orgánů, neboť tyto nesrovnalost nebyla v dopisu AGR 16844 zmíněna.

40. Španělská vláda dodává, že skutečnost, že Komise zmínila dotčenou nesrovnalost poprvé v dopise ze dne 24. listopadu 2004 svolávajícím dvoustranné jednání, nijak neoslabuje její argument, že odůvodnění Tribunálu nedodržuje článek 8 nařízení č. 1663/95. Krátký odkaz na tuto výtku v dopise není dostatečným základem pro učinění závěru, že španělské orgány mohly řádně uplatnit své právo na obhajobu na dvoustranném jednání. Na jednání Španělsko argumentovalo tím, že úvodní písemné sdělení lze přirovnat k odůvodněnému stanovisku Komise v řízení o nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU (dříve článku 226 ES). Stejně jako žaloba o nesplnění povinnosti nemůže být opřena o důvody neuvedené v odůvodněném stanovisku, nelze finanční opravy zemědělských výdajů zakládat na nesrovnalostech, jež nebyly zmíněny v prvním písemném sdělení.

41. Komise uznává, že písemné sdělení uvedené v prvním pododstavci čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95 musí členský stát informovat o výtkách způsobem, který vede k dialogu a umožňuje členskému státu uplatnit své právo na obhajobu. Členský stát však nemůže naléhat, aby veškeré podrobnosti týkající se těchto výtek byly obsaženy již v písemném sdělení, neboť toto sdělení pouze zahajuje administrativní fázi řízení. Komise totiž nebyla schopna předložit podrobnosti o první nesrovnalosti, neboť čekala, jak je patrné z dopisu AGR 16844, že od Španělska získá informace o uplatnění sankcí doporučených AAO ze strany vnitrostátních orgánů²⁴.

24 — Na jednání zmocněnec Komise citoval úryvek z oddílu 2.2.1 přílohy I dopisu AGR 16844, ve kterém si Komise vyžádala informace o uvalených sankcích.

42. V projednávaném případě mělo Španělsko všechny možnosti předložit své stanovisko. S přihlédnutím k informacím poskytnutým během řízení Komise právem dospěla k závěru, že doporučení AAO nebyla dostatečně provedena.

43. Komise dále uvádí, že písemné sdělení a odůvodněné stanovisko slouží k odlišným účelům. Stanovisko je výsledkem administrativní fáze řízení, která vede k žalobě pro nesplnění povinnosti, zatímco sdělení zahajuje postup, jehož výsledkem může být rozhodnutí o provedení finančních oprav.

Posouzení

44. První důvod kasačního opravného prostředku zahrnuje dvě otázky.

45. První otázkou je, zda bylo odůvodnění Tribunálu vnitřně rozporuplné, když připustil, že Komise mohla své konečné rozhodnutí založit na nesrovnalosti spočívající v neprovedení doporučení AAO španělskými orgány, přestože dopis AGR 16844 uváděl, že práce AAO je vyhovující.

46. V odůvodnění Tribunálu nespátřuji žádnou chybu.

47. V bodě 66 napadeného rozsudku Tribunál správně uvádí, že vyjádření v dopise AGR 16844 souvisí s vlastní prací AAO. Komise založila své konečné rozhodnutí na odlišné nesrovnalosti. Týkala se *neprovedení* práce vykonané AAO ze strany španělských orgánů.

48. Podle mého názoru není stanovisko Tribunálu, vyjádřené ohledně dopisu AGR 16844, neslučitelné s jeho závěrem, že Komise své konečné rozhodnutí mohla založit na nedostatečném provedení doporučení AAO španělskými orgány (první nesrovnalost).

49. Druhou otázkou je, zda Tribunál nesprávně vyložil a použil čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95, což by znamenalo, že konečné rozhodnutí Komise zamítající financování výdajů mohlo být založeno na nesrovnalosti neuvedené v dopise AGR 16844.

50. Nejsem toho názoru.

51. Tribunál měl v podstatě za to, že písemné sdělení, které výslovně nezmiňuje nesrovnalost – a tudíž neuvádí opatření nutná k nápravě této nesrovnalosti – může přesto splňovat podmínky stanovené v čl. 8 odst. 1 prvním pododstavci nařízení č. 1663/95.

52. Podle mého názoru se jedná o správné pochopení tohoto ustanovení.

53. Článek 8 nařízení č. 1663/95 a čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 společně stanoví postup pro schválení účetní závěrky záruční sekce EZOF.

54. Aby bylo možné určit, zda a za jakých okolností mohlo být konečné rozhodnutí Komise založeno na nesrovnalosti, jež nebyla uvedena v písemném sdělení podle čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce, je nutné přezkoumat funkci tohoto sdělení a jím zahájeného řízení.

55. Podle mého názoru bylo písemné sdělení přechodným krokem mezi vyšetřovací a administrativní fází řízení pro schválení účetní závěrky záruční sekce EZOF v rozhodné době.

56. Toto řízení bylo zahájeno šetřením Komise, jehož účelem bylo zjistit, zda k uskutečnění výdajů došlo v souladu s pravidly Společenství. Jako důkaz, že se o takový případ nejednalo, musela Komise „předložit důkaz o závažných a rozumných pochybnostech, které má vzhledem k těmto kontrolám nebo číselným údajům“²⁵. Komise však nebyla povinna vyčerpávajícím způsobem prokázat, že kontroly

25 — Rozsudek Španělsko v. Komise, uvedený výše v poznámce pod čarou 23, bod 68.

provedené vnitrostátními orgány nebyly odpovídající nebo že údaje jimi poskytnuté byly nesprávné²⁶. Toto zmírnění důkazního břemene Komise lze vysvětlit tím, že „členský stát je v nejlepší postavení ke shromáždění a ověření údajů nezbytných pro schválení účetních závěrek EZOZF, a jemu tedy přísluší předložit co nejpodrobnější a nejúplnější důkaz o správnosti svých kontrol nebo číselných údajů, popřípadě o nesprávnosti tvrzení Komise“²⁷.

57. Pokud Komise po dokončení šetření došla k závěru, že výdaje nebyly uskutečněny v souladu s pravidly Společenství, měla „sděl[it] toto zjištění dotčenému členskému státu a uv[ést] nápravná opatření, která je třeba učinit pro zajištění souladu s těmito pravidly v budoucnosti“²⁸.

58. Písemné sdělení tak znamenalo zahájení administrativní fáze řízení „uplat[ňujícího] zásadu *audi alteram partem*“²⁹. Během tohoto řízení musely dotčené členské státy disponovat „všemi zárukami nezbytnými k předložení svého stanoviska“³⁰.

59. Soudní dvůr shledal, že písemné sdělení splnilo svoji varovnou funkci, jestliže dotčenému členskému státu poskytlo „dokonalou znalost výhrad Komise a oprav, které budou pravděpodobně přijaty ve vztahu k dotčenému odvětví“³¹.

60. Článek 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení č. 1258/1999 rovněž stanovil, že po oznámení výsledků šetření Komise a odpovědi členského státu se na opatřeních, která mají být učiněna, musí dohodnout obě strany. Bylo tudíž zřejmé, že úvodní písemné sdělení nemuselo s konečnou platností a vyčerpávajícím způsobem stanovit opatření, která mají být učiněna k zajištění uskutečňování výdajů v souladu s právem Společenství.

61. Po doručení písemného sdělení měl dotčený členský stát možnost odpovědět³². Komise si od něj mohla vyžádat předložení dalších informací. Členský stát nemohl vyvrátit zjištění Komise pouhým tvrzením. Musel prokázat, že tvrzení Komise byla nesprávná³³. Jestliže nebyl schopen tak učinit, mohla zjištění Komise oprávněně vést k závažným pochybnostem ohledně přiměřených a účinných kontrolních opatření a postupů šetření³⁴. Článek 8 odst. 1 druhý pododstavec uvádí, že „Komise [mohla] změnit své stanovisko“ v reakci na odpověď členského státu³⁵.

62. Dále „Komise ... pozv[ala] členský stát na dvoustranné jednání“³⁶. Účelem tohoto jednání bylo „dosáhnout dohody o opatřeních, která mají být přijata, a ohledně posouzení závažnosti protiprávního jednání finanční ztráty Společenství“³⁷. Po tomto jednání mohl členský stát požádat smírní orgán o sladění rozdílných postojů účastníků řízení³⁸. Při přijetí konečného rozhodnutí o tom, zda bude financování výdajů odmítnuto, musela Komise zohlednit zprávu smírního orgánu³⁹.

63. Podle mého názoru bylo účelem tohoto postupu navázat dialog mezi Komisí a členským státem, vyměnit si informace a poskytnout dotčenému členskému státu příležitost uplatnit své právo na obhajobu a prokázat, že zjištění Komise nebyla správná.

26 — Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. ledna 1999, Německo v. Komise (C-54/95, Recueil, s. I-35, bod 35).

27 — Rozsudek Španělsko v. Komise, uvedený výše v poznámce pod čarou 23, bod 68 a citovaná judikatura.

28 — První pododstavec čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95.

29 — Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. ledna 1998, Řecko v. Komise (C-61/95, Recueil s. I-207, bod 39 a citovaná judikatura).

30 — Rozsudek Řecko v. Komise, uvedený v poznámce pod čarou 29 výše, bod 39 a citovaná judikatura.

31 — Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. října 2004, Španělsko v. Komise (C-153/01, Sb. rozh. s. I-9009, bod 93).

32 — Druhý pododstavec čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95.

33 — Rozsudek Německo v. Komise, uvedený v poznámce pod čarou 26 výše, bod 35.

34 — Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. října 1999, Itálie v. Komise (C-253/97, Recueil s. I-7529, bod 7 a citovaná judikatura).

35 — Druhý pododstavec čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95.

36 — Třetí pododstavec čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95.

37 — Článek 8 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 1663/95 a čl. 7 odst. 4 druhý pododstavec nařízení č. 1258/1999.

38 — Článek 1 odst. 1 písm. a) rozhodnutí 94/442.

39 — Článek 8 odst. 2 nařízení č. 1663/95.

64. Komise tedy byla povinna uvést v písemném sdělení jako celku své obavy ohledně nesrovnalostí na základě svých znalostí dostupných skutečností v době vypracování tohoto sdělení. Dotčený členský stát následně mohl informacím obsaženým ve sdělení oponovat a doplnit je o další informace předložené během administrativní fáze řízení.

65. Proto nevylučuji možnost, že Komise může ve fázích následujících po administrativní fázi řízení sdělit nové nesrovnalosti ohledně výdajů podléhajících šetření v případě, že tak učiní včas a umožní členskému státu plně uplatnit své právo na obhajobu a seznámit se s nutnými opatřeními. Na jednání Španělsko patrně s tímto bodem souhlasilo. Připustilo, že zahrnutí otázky do programu dvoustranného jednání mohlo členskému státu umožnit, aby plně uplatnil svá práva na obhajobu, přestože tato otázka nebyla zmíněna v úvodním písemném sdělení.

66. Souhlasím s Komisí, že úvodní písemné sdělení nelze přirovnávat k odůvodněnému stanovisku v řízení o nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU. Vydáním odůvodněného stanoviska Komise završuje poslední fázi administrativního řízení předcházejícího soudnímu řízení před podáním žaloby o nesplnění povinnosti. Úvodní písemné sdělení podle čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95 naopak představovalo první krok administrativní fáze řízení, která zde byla dokončena konečným rozhodnutím Komise zamítnout výdaje a provést finanční opravy.

67. Kdyby však Soudní dvůr hodlal připustit analogii s administrativní fází v řízení o nesplnění povinnosti, mám za to, že úvodní písemné sdělení se spíše podobá výzvě dopisem. Výzva dopisem, stejně jako úvodní písemné sdělení, „[je] nutně jen prvním stručným shrnutím vytýkaných skutečností“, avšak musí být „dostatečně jasná, aby [dotčenému členskému státu] umožnila uplatnit argumentaci na svoji obranu, jak prokazuje průběh [fáze předcházející soudnímu řízení a administrativní] fáze řízení“⁴⁰.

68. Ohledně základu pro konečné rozhodnutí Komise dodávám, že Soudní dvůr uvedl, že „důvody pro rozhodnutí musí být považovány za odpovídající, pokud se členský stát, kterému je rozhodnutí určeno, úzce podílel na rozhodovacím procesu a byl obeznámen s důvody, pro které se Komise domnívala, že není nutné zatížit EZOF spornou částkou“⁴¹.

69. Jsem proto názoru, že článek 8 nařízení č. 1663/95 Komisi nebrání, aby založila své konečné rozhodnutí na nesrovnalosti, která nebyla sdělena v úvodním písemném sdělení, ale až v pozdější fázi, pokud bylo zachováno právo na obhajobu členského státu. Podle mě byla tato podmínka v projednávané věci dostatečně splněna.

70. Je obecně známo, že Komise výslovně sdělila první nesrovnalost v dopise ze dne 24. listopadu 2004 svolávajícím dvoustranné jednání. Bezprostředně o tomto dopise následoval dopis AGR 16844 a odpovědi Španělska na tento dopis. Potvrdil přetrvávající obavy Komise ohledně plnění doporučení AAO španělskými orgány.

71. Není rovněž sporu o tom, že (jak je uvedeno v bodě 66 napadeného rozsudku) závěr Komise ohledně této nesrovnalosti byl učiněn během administrativní fáze řízení zahájeného úvodním písemným sdělením a že se zakládal na informacích a číselných údajích poskytnutých španělskými orgány, zejména v rámci dvoustranného jednání ze dne 21. prosince 2004.

72. Dodávám, že Španělsko podle všeho nezpochybňuje posouzení Tribunálu (bod 66), že prohlášení o AAO, obsažená v písemném sdělení, odhalilo význam přikládaný plnění doporučení AAO. Na jednání Španělsko nezpochybnilo skutečnost, že Komise již dříve požadovala důkazy, mimo jiné v dopisu AGR 16844, že vnitrostátní orgány provedly sankce doporučované AAO.

40 — Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. dubna 2008, Komise v. Itálie (C-337/05, Sb. rozh. s. I-2173, body 23 a 24 a citovaná judikatura.

41 — Rozsudek Španělsko v. Komise, uvedený výše v poznámce pod čarou 23, bod 83 a citovaná judikatura.

73. Po doručení dopisu AGR 16844 mělo Španělsko třikrát příležitost vyvrátit obavy Komise předložením důkazů opaku: během dvoustranného jednání, ve svých dopisech v odpověď na zápis Komise z tohoto jednání a během smírčího řízení. Mám za to, že vezmeme-li řízení jako celek, mělo Španělsko zaručeny dostatečné příležitosti k uplatnění svého práva na obhajobu a k prokázání, že jeho orgány provedly doporučení AAO.

74. Španělsko rovněž netvrdí, že Komise v projednávané věci sdělila obavy o provedení doporučení AAO pozdě nebo nejasně jako součást strategie určené k oddálení data, ke kterému začíná běžet lhůta 24 měsíců, stanovená v čl. 7 odst. 4 pátém pododstavci nařízení č. 1258/1999. Španělsko na jednání uvedlo, že výklad článku 8 Komise k takovéto situaci mohl vést. Netvrdilo však, že Komise v tomto případě jednala tímto způsobem.

75. Z toho vyplývá, že dopis AGR 16844 splnil požadavky na písemné sdělení ve smyslu čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 1663/95.

76. V důsledku toho zastávám názor, že se Tribunál nedopustil nesprávného posouzení, když připustil, že konečné rozhodnutí Komise odmítající financování výdajů mohlo být založeno na nesrovnalosti, jež nebyla uvedena v dopise AGR 16844 a při zohlednění řízení jako celku.

77. Proto je třeba první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku

Argumenty účastníků řízení

78. Španělská vláda tvrdí, že Tribunál porušil články 36 a 53 statutu Soudního dvora⁴² tím, že rozsudek dostatečně neodůvodnil, jelikož se vůbec nezmínil, tudíž ani nerozhodl o zásadním argumentu předloženém Španělskem na jednání ohledně 24měsíční lhůty stanovené v čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999.

79. Španělsko na jednání před Tribunálem předložilo tři argumenty týkající se důsledků údajných nedostatků dopisu AGR 16844. Uvedlo, že tyto nedostatky mohou mít za následek: i) prohlášení neplatnosti finančních oprav pro hospodářské roky 1998/1999 a 1999/2000 uvedené v dopise AGR 16844, ii) podpůrně prohlášení neplatnosti finančních oprav pro hospodářský rok 1998/1999, je-li třeba mít za to, že šetření související s tímto hospodářským rokem bylo předmětem jiného písemného sdělení, nebo iii) dále podpůrně prohlášení neplatnosti finančních oprav pro výdaje učiněné před 24. listopadem 2000, tj. 24 měsíců před dopisem ze dne 24. listopadu 2002 svolávajícím dvoustranné jednání.

80. Španělsko namítá, že Tribunál tyto argumenty implicitně ani výslovně nezohlednil v částech rozsudku týkajících se domnělého porušení čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95 a nedodržení 24měsíční lhůty stanovené v čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/99. Dodává, že tyto argumenty byly zaznamenány v dokumentu obsahujícím návrhy učiněné jeho zmocněncem, která byla před jednáním rozdána tlumočnickům.

81. Komise zastává názor, že odůvodnění Tribunálu může být spíše implicitní než výslovné, jestliže zúčastněným stranám umožňuje seznámit se s tím, na jakém základě byly jejich argumenty odmítnuty.

Posouzení

82. Podle ustálené judikatury musí z odůvodnění rozsudku jasně a jednoznačně plynout úvahy Tribunálu, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody přijatého rozhodnutí a Soudní dvůr mohl vykonávat svůj soudní přezkum⁴³. Tribunál nemá povinnost podrobně odpovídat na každý

42 — Článek 53 vztahuje požadavek, aby Soudní dvůr odůvodnil rozsudky (obsažené v článku 36), obdobně i na Tribunál.

43 — Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. října 2010, Deutsche Telekom v. Komise (C-280/08 P, Sb. rozh., s. I-9555, bod 136 a citovaná judikatura).

argument předložený žalobcem, a to zejména není-li takový argument dostatečně jasný a přesný a není dostatečně doložen důkazy⁴⁴. Odůvodnění může být implicitní, jestliže zúčastněným osobám umožní seznámit se s důvody, proč Soudní dvůr nepřijal jejich argumenty, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat svůj soudní přezkum⁴⁵.

83. Jsem toho názoru, že napadený rozsudek odpovídajícím způsobem odpovídá na všechny tři argumenty předložené Španělskem.

84. Nejdříve uvedu, jak se Tribunál vypořádal s třetím argumentem, tedy tím, že finanční opravy týkající se výdajů uskutečněných před 24. listopadem 2000 by měly být prohlášeny za neplatné.

85. V bodě 120 dospěl Tribunál k závěru, že by se 24měsíční lhůta měla počítat od 15. července 2002, tj. od data, kdy Komise Španělsku oznámila výsledky šetření. Tento závěr je v souladu s čl. 7 odst. 4 pátým pododstavcem nařízení č. 1258/1999 a se zamítnutím Tribunálem žalobního důvodu vycházejícího z toho, že Komise porušila článek 8 nařízení č. 1663/95, když provedla finanční opravy na základě nesrovnalostí neuvedených v dopise AGR 16844. Pro učinění tohoto závěru Tribunál nutně odmítl argument Španělska, že se 24měsíční lhůta měla počítat od jiného výchozího bodu, konkrétně od data dopisu svolávajícího dvoustranné jednání (dne 24. listopadu 2002).

86. Žalobní důvod vycházející z prvního a druhého argumentu, vznesených na jednání, je rovněž třeba zamítnout.

87. Tribunál dospěl k závěru (bod 119), že dopis AGR 16844 představoval písemné sdělení ve smyslu čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 1663/95. Potvrdil (bod 66), že Komise byla oprávněna provést finanční opravy na základě nesrovnalosti, jež nebyla uvedena v tomto dopise, které však zohlednily informace a číselné údaje následně poskytnuté španělskými úřady, zejména v rámci dvoustranného jednání dne 21. prosince 2004. Z toho vyplývá, že Tribunál neshledal, že finanční opravy za hospodářské roky 1998/1999 a 1999/2000 uvedené v dotčeném rozhodnutí postrádaly odpovídající právní základ ve formě šetření uvedeného v dopise AGR 16844, a měly by proto být zrušeny. Odůvodnění Tribunálu tak Španělsku umožnilo zjistit, proč jeho první a druhý argument nebyly přijaty.

88. Druhý důvod kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku

Argumenty účastníků řízení

89. Podle španělské vlády Tribunál porušil čl. 7 odst. 4 pátý pododstavec nařízení č. 1258/1999 tím, že i) počítal 24měsíční lhůtu od data doručení dopisu AGR 16844, přestože dopis neuváděl všechny důvody, na kterých byly založeny finanční opravy, a ii) opřel se o rozsudek Soudního dvora, který nebyl použitelný pro takové odvětví, jako je odvětví produkce olivového oleje, aby dospěl k rozhodnutí, že k určení data, kdy byl výdaj uskutečněn, se použije datum uhrazení zůstatku (a nikoli uhrazení zálohy).

90. První část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku je podmíněná: jestliže Soudní dvůr potvrdí závěr Tribunálu, že konečné rozhodnutí mohlo být založeno na nesrovnalostech neuvedených v dopisu AGR 16844, má Španělská vláda za to, že se Tribunál přesto dopustil nesprávného právního posouzení v bodě 120, když nepočítal 24měsíční lhůtu ode dne 24. listopadu 2002 (data, kdy byly nesrovnalosti poprvé oznámeny).

44 — Rozsudek Soudního dvora ze dne 6. března 2001, Connolly v. Komise (C-274/99 P, Recueil, s. I-1611, bod 121).

45 — Rozsudek Soudního dvora ze dne 20. května 2010, Gogos v. Komise (C-583/08 P, Sb. rozh. s. I-4469, bod 30 a citovaná judikatura).

91. Druhá část se týká významu výrazu „výdaje [...] uskutečněné“ obsaženého v čl. 7 odst. 4 pátém pododstavci nařízení č. 1258/1999. Španělská vláda poukazuje na to, že Tribunál se dopustil nesprávného posouzení v bodě 122, když za datum, k němuž byl výdaj uskutečněn (a tudíž jako počátek 24měsíční lhůty), považoval datum uhrazení zůstatku, a nikoli zálohy.

92. Španělsko tvrdí, že Tribunál nesprávně použil odůvodnění ve věci C-329/00⁴⁶. Zálohy uhrazené za podmínky složení jistoty nelze přirovnávat k zálohám uhrazeným v souvislosti s podporou, která je předmětem tohoto sporu. Podpora týkající se banánů je určena pro uvádění na trh. Její udělení tedy podléhá složení jistoty. Veškeré zálohové platby související s touto podporou jsou tedy prozatímní a podléhají kontrole určené k ověření, zda byly banány řádně uvedeny na trh v souladu s právem Společenství. Zálohové platby producentům olivového oleje jsou odlišné. Jedná se o druh zálohy a tyto zálohové platby jsou prováděny až po provedení všech příslušných kontrol. Jinými slovy, konečná výše podpory se stanoví v tomto okamžiku.

93. Komise zpochybňuje obě části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku.

94. Ohledně první části tvrdí, že veškeré nesplacené zůstatky uhrazené před 15. červencem 2000 mohly být předmětem sporných finančních oprav, a odkazuje na své argumenty uvedené k prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku.

95. V případě druhé části má Komise za to, že nic v rozsudku nenasvědčuje tomu, že by Tribunál považoval odvětví olivového oleje a banánů za srovnatelné. Tribunál naopak správně vyložil platný právní rámec ve světle judikatury plynoucí z věci C-329/00, podle níž je relevantním datem podle (nyní) čl. 7 odst. 4 pátého pododstavce nařízení č. 1258/1999 datum, ke kterému byla stanovena konečná částka podpory a uhrazen zůstatek. Kontroly určené k ověření, zda výdaje byly uskutečněny v souladu s právem Společenství, mohly být provedeny před vyplacením a po vyplacení záloh. Jsou-li výsledky kontrol negativní, zůstane zůstatek nezaplacen a nemusí být nutně uhrazen v plné výši. Komise má za to, že odůvodnění Tribunálu je v tomto ohledu soudržné.

Posouzení

96. Podle čl. 7 odst. 4 pátého pododstavce nařízení č. 1258/1999 nemohla Komise odmítnout financování výdajů uskutečněných před více než 24 měsíci, které předcházely „písemnému oznámení Komise dotyčného členskému státu o výsledcích těchto ověřování.“ Písemné sdělení Komise je dokumentem popsáním v čl. 8 odst. prvním pododstavci 1 nařízení č. 1663/95⁴⁷.

97. Účelem tohoto omezení bylo „poskytnout členským státům právní jistotu, kterou by naopak ztratily, pokud by Komise měla možnost zpochybnit výdaje uskutečněné několik let před přijetím rozhodnutí o plnění pravidel“⁴⁸. Poskytlo záruky, že Komise bude ověřovat výdaje včas a že břemeno podpory vyplacené producentům před určitým datem následně neponese členský stát, protože Komise rozhodla, že částkou nelze zatížit EZOF.

98. Dvě data jsou rozhodující pro určení, zda Komise vyloučila výdaje z financování Společenství v souladu s čl. 7 odst. 4: datum doručení písemného sdělení ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1663/95 a datum, ke kterému byly výdaje uskutečněny.

99. Nesouhlasím se španělskou vládou, že se Tribunál dopustil nesprávného posouzení při určení obou těchto dat.

46 — Rozsudek Španělsko v. Komise, uvedený výše v poznámce pod čarou 23, body 40 až 45.

47 — Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. ledna 2002, Finsko v. Komise (C-170/00, Recueil, s. I-1007, body 26 až 28).

48 — Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. března 2002, Španělsko v. Komise (C-130/99, Recueil, s. I-3005, bod 133).

100. V případě prvního data jsem vysvětlila, proč mám za to, že se Tribunál nedopustil nesprávného posouzení tím, že dospěl k závěru, že písemné sdělení ve smyslu čl. 8 odst. 1 nemusí uvádět všechny nesrovnalosti, které tvoří základ pro finanční opravy Komise⁴⁹. Na základě toho dospívám k názoru, že Tribunál v bodě 120 správně dospěl k závěru, že počátečním datem bylo datum doručení dopisu AGR 16844 (dne 15. července 2002). Rozhodnutí se tudíž mohlo vztahovat na výdaje uskutečněné počínaje 15. červencem 2000.

101. V případě druhého data mám za to, že se Tribunál nedopustil nesprávného posouzení, když v bodech 122 až 124 vycházel z výkladu čl. 7 odst. 4 podaného Soudním dvorem ve věci C-329/00. V této věci Soudní dvůr judikoval, že rozhodným datem je datum, kdy byla stanovena konečná částka a byl uhrazen její zůstatek.

102. V odvětví produkce olivového oleje byla částka podpory určena na základě skutečně vyprodukovaného množství⁵⁰. Vždy na začátku hospodářského roku vyplatily členské státy producentům zálohu⁵¹. Vyplacené zálohy neurčovaly konečnou částku podpory, kterou má členský stát vyplatit. Tato částka mohla být vyšší nebo nižší než celková výše záloh. Producenti olivového oleje pouze nemuseli složit jistotu pro případ, že konečná částka podpory bude nižší než vyplacená záloha. Tribunál v bodě 123 správně uvedl, že obdrželi zůstatek podpory, avšak až po „provedení všech požadovaných kontrol a v souladu s jejich výsledky“ členským státem⁵². Konečná výše splatné částky nebyla až do tohoto okamžiku známa.

103. Za těchto okolností mám za to, že Tribunál správně rozhodl, že výdaje byly uskutečněny v okamžiku stanovení konečné částky podpory a uhrazení zůstatku. Právě v tomto okamžiku byl s konečnou platností stanoven závazek členského státu a jemu odpovídající pohledávka producenta. Skutečnost, že obdržení zálohy nebylo podmíněno složením jistoty, neměla dopad na prozatímní povahu platby zálohy.

104. Z těchto důvodů je třeba třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnout.

Závěry

105. S přihlédnutím k předchozím úvahám navrhuji, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravný prostředek a
- uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

49 — Viz body 44 až 77 výše.

50 — Článek 14 odst. 1 nařízení č. 2366/98.

51 — Článek 16 nařízení č. 2366/98.

52 — Článek 16 odst. 2 nařízení č. 2366/98.